

HUMOR V HALFTIME - Epitaf VII. - Nytl

Karel Nytl (18. prosince 1892 – 28. prosince 1958) byl český fotbalista, obránce, československý reprezentant. V československé reprezentaci odehrál jedno utkání, v roce 1921 (proti Jugoslávii). V lize hrál za Slavii Praha s níž získal roku 1925 mistrovský titul a za ČAFC Vinohrady. Celkem odehrál 6 ligových utkání.

Zde v těchto místech
věčný spánek sní
a na soud poslední čeká,
tělo obra
s duší dětskou, plnou dobra,
tělo velikána Nykla, „beka“.

Byl jedním z těch,
jež chrání svatyni Cháni,
jež skáčí kolem polem
před „golem“,
když útočníci lití
jako Avaři
zlou situaci zavaří.

A v takové to chvíli,
když dav již šlí
a křičí kol,
kdy ve vzduchu již visí gól
„On“ do klubka se vrhl,
jak obr Goliáš míč vylovil
jim „šanci“ utnul
a v mžiku kdesi v poli až
do předu mířil
a do zadu ho „šutnul“.

Forwardu nebál se,
ba ani čerta
a strefil-li se do míče
měl rány, jak když Paříž
obléhala tlustá Berta.

A v kličkování před brankou
on takové měl vlohy,
že často kličkoval
i kolem vlastní nohy.
Až Cháňa v brance
na pomoc si volal bohy
a modlitbička v letu
splývala mu z retu:

„Andělíčku můj strážníčku,
nedopusť by „kiksl“
jako ondy, buď na stráž
u Karla i Tondy,
hled' jak stojím zmámen,
nedopusť bych dostal od nich
z daleka ni z blízka
„eigeníska“ Amen.“

A jak se uměl divit,
Když foul mu někdy soudce pískal,

své oči zvedl k obloze,
jak Bohu by si stýskal.
A nutno pravdě průchod dát,
že v žití celém,
když složil někdy soupeře,
Bylo to fair a jenom – t ě l e m .

Že skromný byl a dobrý kamarád,
říc' musí každý, kdo znal Kodla.
Byl láskyplným manželem
a malá Jiřinka,
to byla jeho modla.

Nesedal nikdy v hospodě,
ni vinárenském boxu,
žil tichý život rodinný
a v dopolední hodiny
byl zahrabaný v koksů.
Jen sem tam rád
si někdy skočil
neb „správně“ vlevo
„na šest“ točil.

Těž milovník byl filmů
a z jednoho mu název
Theodora v županu
pak mezi kamarády zbyl mu.

Byl také labužník
a na mlad'oucké husičky
jen zvyk' si
a denně na nich liboval si,
bohužel jen pohledem,
když do úřadu chodil
kolem Miksy.

Pro Slávku svoji dýchal, žil,
až jedenkrátě škytl,
míč naposledy odkopl
a navždy odešel náš milý
„Kódl“ Nytl.

Spi klidně ve svém hrobě,
Jež Lojza Peisrt Tobě
na důkaz Tvoji nehynoucí slávy,
dal obložiti drnem
slávistické trávy.
Tys odešel, však jméno Tvé
Se věčně bude skvíti,
necht' kandelábr plynový
na věky věkův Tobě svítí.